

Róża

W czasach starożytnych róża była oznaką przepychu. Bardzo popularne było nakładanie wieńców z róż, fiołków lub bluszczu na skronie podczas uczty. Uważano również, iż wieńce te działają wzmacniająco i uspokajająco na korę mózgową. Pięć płatków róży u jej podstawy wyobraża ruch kosmosu, składającego się według Arystotelesa z pięciu żywiołów. Stałość i powtarzalność tego ruchu sprawiły, że róża pośrednio stała się symbolem wieczności. Inne znaczenie, związane z budową tego cudownego kwiatu, ma związek z tajemniczością i zagadkowością. Połączenie linią prostą punktów środkowych co drugiego płatka róży daje w efekcie rysunek gwiazdy pięcioramiennej – pentagramu, będącego symbolem czarów i zaklęć, pieczęcią spraw tajemnych. Róża zawieszona nad stołem podczas uczty oznaczała, że o toczony podczas niej rozmowy nie wolno nikomu niczego przekazać. Taki sens mają róże rzeźbione na sufitach staroniemieckich sal ratuszowych oraz na konfesjonalach. Podstawą chrześcijańskiej symboliki róży jest porównanie do niej męczeństwa. Symboliczne znaczenie mają także ciernie, które wyobrażają grzech i jego skutki – ból i cierpienie. Natomiast kolce wraz z różą oznaczają, że pośród cierni prześladowania wyrasta róża męczeństwa. Szczególnie bujnie w średniowieczu rozwinęła się symbolika odnosząca różę do męki Chrystusa i do Matki Bożej. Na przykład św. Bernard i Piotr z Kapui widzieli w pięciu płatkach róży znak pięciu ran Chrystusa. Wyrazem tej symboliki jest poświęcanie w IV niedzielę Wielkiego Postu (Laetare) złotej róży przez papieża, którą otrzymuje osoba zasłużona dla Kościoła.